

Vas István verse

Tizenöt év

Igen, barátom, tizenöt éve már
a hivatalok járma alatt nyögök,
napjaim csak úgy kutyagolnak
buta halálba merengő ködben.

Az udvaron kint ládahalom, zsíros
gumikötényben torzfejű asszonyok
a dobozokat válogatják
s földre dobálják érczörejjel.

Arrébb fagyasztott nyúl-, kacsá-, pulyka- és
bús birkahullák nyersvörös és fehér,
kibelezett rendjei várnak
s fortyog a lé s véreznek a kések.

Látod, barátom, az anyag ez s belül
értelme vibrál, sok kicsi, fürge szám.
Az ablak piszkos üvegén át
nyüzsgeni látom a két világot.

Ajtó csapódik, állati büz, gyanús
főzési pára, rossz-szagú nőiszáj
szól: „Kezicsókolom . . . kisasszony . . .”
„No, mit akar?” — nyafogó fölénnyel.

A másik ajtón többnyire testesebb
ügynökök, éber libakereskedők
lépnek ki s lomha, lágy mosollyal
kebelezik be a százalékot.

A perzsabundás, benti világra én
már nem haragszom, Tán nem is undorit.
Csak nézek rá s a „szervezetlen”
kintí, mogorva, lesunytt szemű népre.

Hát hivatalnok, ez kategóriám?
 Hátam mögött a kollega-gágogás.
 Tudják, hogy nem akármifélék.
 „Férjem után vagyok úriasszony”.

A vénkisasszony férfitagok helyett
 perverz hevével kartonokat kever.
 — „Halló, itt a főkönyvelő” —
 s rebeg az áldozatos szerelemről.

Játékba fognak korcs, fiatal kutyák.
 Borostás arcon vad veríték csorog.
 Itt is kitérnek majd megint a
 vágy s az anyag keserült csatái?

Én meg gőzölgő, friss feketét iszom,
 a Média-kék vigaszú füstje száll,
 s tizenöt éve az anyagból
 párlom a szeszt elmém italának.

Nincs itt rossz dolgom. Már sohse bánthanak.
 Nem nyomorít sem szolgál-, sem úr-szerep.
 S ha rátok gondolok, barátom,
 mintha a hercegi udvarokban

valódi verssel tett fülű, boldogabb
 társakra gondol az, aki átkozott
 végvár fokáról néz alá a
 gyaur meg igazhitű tetemekkel

rakott mezőre, hol keselyűk komoly
 ebédje zajlik, strázsa kiáll, dobog
 a had a hídon, ő pedig csak
 bort iszik és könyököl közönnyel

s tollat fog: „Ámor” — írja, de fintorog,
 a régi dallam csikorog, érdesül.
 Csak bámul és Ámor helyett a
 Fátumot érzi hűlő szívében.